

Beleške o autorima

Podatki o avtorjih

Miloš Brun (1977, Beograd) je diplomirao istoriju na Filozofskom fakultetu u Beogradu i radi kao nastavnik istorije u osnovnoj školi. Polje njegovog interesovanja su društveni i kulturni život Beograda, kao i očuvanje spomeničke baštine srpske prestonice. Svoje zanimanje za srpsku štampu druge polovine 19. i prve polovine 20. veka iskoristio je za pisanje prve društvene istorije Beograda u Prvom svetskom ratu, *Beograd u Velikom ratu – očima savremenika*.

Mr. **Jelena Budimirović** je uveljavljena prevajalka za slovenščino in angleščino. Diplomirala je na Filološki fakulteti Univerze v Beogradu in magistrirala na Univerzi v Novi Gorici. Med drugimi je v srbsčino prevedla romana *Panika Dese Muck in Bošťjanov let* Florjana Lipuša. Dela kot terminologinja na oddelku za prevajanje Ministrstva za evropske integracije v Beogradu.

Dr **Ervina Dabižinović**, rođena u Kotoru, 1963. godine. Diplomirala na Katedri za psihologiju Filozofskog fakulteta u Sarajevu 1986. godine. Na master studijama na programu Rod i kultura odbranila rad *Politike reprezentacije ženskog tijela u kulturi Crne Gore*, i stekla zvanje master komunikologije, 2012. godine. Doktorirala na doktorskom programu – rodne studije Asocijacija Centara za interdisciplinarna i multidisciplinarna istraživanja ACIMSI Univerzitet Novi Sad, na temi *Diskursi o ženama Boke Kotorske 1815 – 2015: rodni identiteti*.

Mr **Ljiljana Dubljević Vojkić** diplomirala je i magistrirala na Odseku za muzikologiju, na Fakultetu muzičke umetnosti u Beogradu. U periodu od 1999. do 2002. godine bila je stipendista Ministarstva za nauku, tehnologiju i razvoj. Tokom pet godina (2005-2010) obavljala je dužnost višeg predavača na Visokoj školi strukovnih studija za obrazovanje vaspitača u Sremskoj Mitrovici, dok od 2010. godine radi kao predavač za oblast Muzičko obrazovanje, za užu stručnu oblast – nastavni predmet Vokalno instrumentalna nastava, na Visokoj školi strukovnih studija za obrazovanje vaspitača u Pirotu. Od 2014. godine saradnik je Zavoda za unapređivanje obrazovanja i vaspitanja u Beogradu. Autor je i koautor radova objavljenih u zbornicima radova u zemlji i inostranstvu.

Vladislava Ignjatov je rođena 1974. godine u Zrenjaninu, gde je završila osnovnu školu i gimnaziju. Diplomirala je na Grupi za istoriju Filozofskog fakulteta u Beogradu. Od 2011. godine radi u Narodnom muzeju Zrenjanin, a od 2013. godine je rukovodilac Odeljenja novije istorije. Član je Muzejskog društva Srbije.

Dr **Sanja Kojić Mladenov**, viša kustoskinja i istoričarka umetnosti, usmerena ka istraživanju savremene umetničke prakse, medija i roda, od 1995. godine. Završila istoriju umetnosti na Filozofском fakultetu Univerziteta u Beogradu, master i doktorske Rodne studije na interdisciplinarnim studijama Univerziteta u Novom Sadu – ACIMSI. Direktorka Muzeja savremene umetnosti Vojvodine od 2013. do 2016. godine. Dobitnica nagrade „Lazar Trifunović“ 2016. godine, kao i priznanja Društva istoričara umetnosti Srbije (DIUS) za najbolju autorskú izložbu u 2013. godini. Autorka je, kustoskinja i selektorka mnogih izložbi i projekata u zemlji i inostranstvu. Kustoskinja EU projekata *Risk Change* i *Performing the Museum*. Napisala i objavila preko 100 kritičkih eseja, recenzija izložbi i naučnih tekstova u katalozima izložbi, stručnim časopisima, knjigama i elektronskim medijima. Učestvovala je na mnogim stručnim simpozijumima i konferencijama u zemlji i inostranstvu.

Prof. dr. **Naško Križnar** je bil rojen v Ljubljani (1943). Leta 1970 je diplomiral iz etnologije in arheologije na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Leta 1972 se je zaposlil v Goriškem muzeju v Novi Gorici kot kustos etnolog. Od leta 1983 do upokojitve konec leta 2012 je bil zaposlen pri Znanstvenoraziskovalnem centru SAZU kot vodja Avdiovizualnega laboratorija. Ves čas svojega službovanja se je posvečal produkciji etnografskih filmov, vizualnih zapisov kulture in študiju metodologije vizualnih raziskav v etnologiji. Doktoriral je leta 1996 na Univerzi v Ljubljani (UL).

Na Filozofski fakulteti UL je do leta 2001 vodil predmet *Vizualna antropologija*. Pri CAFFE (Coordination of anthropological film festivals in Europe) je bil do upokojitve predstavnik za Slovenijo, pri Slovenskem etnološkem društvu pa vodja Delovne skupine za etnografski film, pripravljal je mednarodni festival *Dnevi etnografskega filma*. Za svoje delo na področju etnografskega filma je prejel Murkovo nagrado Slovenskega etnološkega društva za leto 2003, za poljudno znanstveni film Piščalka pa nagrado za najboljši kratki film na Festivalu slovenskega filma v Portorožu 2001 in na mednarodnem festivalu arheološkega filma Cinarhea v Kielu leta 2002. Je častni član ZRC SAZU.

Prof. dr **Ivana Kronja** (1970, Beograd) magistrirala je (1998) i doktorirala na FDU, UU u Beogradu (2010) u oblasti filmologije. Čeveling stipendista Britanske Vlade za doktorsko istraživanje na Univerzitetu Oksford, UK (2002/03). Od 2003. profesor na Visokoj školi likovnih i primenjenih umetnosti strukovnih studija u Beogradu. Autorka je studije *Smrtonosni sjaj: Masovna psihologija i estetika turbo-folka* (2001) i više desetina naučnih radova iz studija kulture, medija i filma objavljenih u zemlji i inostranstvu. Priredila je knjige: *Eksperimentalni film i alternativna opredeljenja*, sa urednikom Nikolom Lorencinom (Beograd, 2002.) i *Jovan Hristić: Dugo traganje za pozorištem* (Zrenjanin, 2017.). Članica je Srpske Akademije za filmsku umetnost i nauku – AFUN, sekcija filmologa i istoričara filma i međunarodnog udruženja filmskih kritičara FIPRESCI. Naučna studija dr. Ivane Kronje *Estetika avangardnog i eksperimentalnog filma: Telo, rod, identitet. Evropa – SAD – Srbija* izlazi u izdanju Filmskog centra Srbije, 2019. godine.

Dr. **Tanja Petrović** je jezikoslovka in antropologinja. Zanimajo jo rabe in pomeni socialistične in jugoslovanske dedičbine v družbah nekdanje Jugoslavije ter družbene in kulturne identitete ter spominske prakse na tem območju. Poglavlja se tudi v problematiko vloge jezika v oblikovanju identitete, spomina in ideologij. Je predstojnica Inštituta za kulturne in spominske študije ZRC SAZU in predavateljica na doktorskem programu Primerjalni študij idej in kultur Podiplomske šole ZRC SAZU.

Prof. dr. **Mitja Reichenberg** je bil rojen v Mariboru (1961) in je diplomiral na Akademiji za glasbo v Ljubljani, smer kompozicija. Deloval je kot predavatelj in predstojnik na Srednji glasbeni in baletni šoli, nato je bil habilitiran na Pedagoški fakulteti. Izobraževal se je in prekrižaril svet, delal je kot glasbeni aranžer, producent in studijski glasbenik v filmskih studiih po Evropi in svetu. Doktoriral je na Filozofski fakulteti v Ljubljani na oddelku za sociologijo, že več let predava in izvaja številne seminarje ter predavanja o sodobni, scenski in filmski glasbi za strokovne inštitucije in fakultete. Kot pogodbeni predavatelj dela na angleškem SAE inštitutu univerze Middlesex, na inštitutu IAM v Ljubljani, na fakulteti za medije FAM Ljubljana ter na Akademiji za umetnost Univerze v Novi Gorici; nastopa tudi kot pianist na samostojnih recitalih in ob nemih filmih, piše glasbo za filme in je glasbeni producent. Napisal je že več kot 35 strokovnih knjig, več priročnikov in učbenikov ter mnoge eseje, znanstvene in strokovne članke za različne publikacije, prav tako pa je avtor samostojnih CD albumov in drugega AV gradiva.

Prof. dr **Jože Sivaček** je rođen u Beloj Crkvi 1954. godine. Diplomirao je na Vojnoj akademiji u Beogradu. Završio je magistarske studije strategije i doktorirao iz oblasti strategijskog menadžmenta. Bio je načelnik katedre strategije i dekan Vojne akademije. Nakon penzionisanja, posvetio se studiju češke nacionalne manjine, kojoj pripada. Predsednik je Nacionalnog saveta češke nacionalne manjine u Republici Srbiji.

Dr **Aleksandra Stamenković** rođena je 1984. godine u Surdulici. Diplomirala je na Filozofskom fakultetu u Beogradu, na Odeljenju za istoriju umetnosti 2009. godine, a 2010. je odbranila master rad. Na istom fakultetu je 2017. godine odbranila doktorsku disertaciju na temu *Arhitektura nacionalnih paviljona Srbije i Jugoslavije na međunarodnim izložbama 1900–1941. godine*, na Odeljenju za istoriju umetnosti.

U dosadašnjoj profesionalnoj karijeri radila je na različitim radnim mestima. Od 2012. godine je zaposlena u Izdavačkoj kući „Klett“ kao saradnik koordinatora za osnovno i srednjoškolsko obrazovanje, a od 2014. godine kao urednik. Tokom 2013. i 2014. godine je učestovala u raznim edukativnim programima namenjenim ličnom i profesionalnom razvoju svih učesnika u obrazovanju koje je organizovalo udruženje „Klett društvo za razvoj obrazovanja“. Učestovala je na više domaćih i međunarodnih naučnih skupova. Autor je nekoliko naučnih radova iz oblasti istorije novije arhitekture i umetnosti, kao i zaštite kulturno-istorijske baštine u domaćim časopisima (*Godišnjak grada Beograda*, *Zbornik Narodnog muzeja*, *Leskovački zbornik*) i zbornicima sa akademskih konferencija. Član je udruženja Docomomo Serbia.

Akademičarka prof. dr. **Marija Stanonik** (1947), znanstvena svetnica in redna profesorica za slovensko slovstveno folkloristiko, mag. etnologije (Ljubljana, 1987), dr. družbenih, humanističnih in teoloških znanosti s področja filologije (Zagreb, 1993), dr. literarnih znanosti (Ljubljana, 1994), dr. teologije (2011); red. prof. slovenske književnosti (2008) in od 18. junija 2015 redna članica SAZU.

Med letoma 1974 in 2012 je bila zaposlena na ISN ZRC SAZU v Ljubljani, kjer je bila v zadnjem desetletju tudi nosilka več projektov in inštitutskega programa.

Zagovarja tezo o upravičeni samostojnosti slovstvene folkloristike nasproti etnologiji in literarni vedi. Šele tako osvobojena veda lahko priznava izrazito interdisciplinarnost in življenjsko povezanost tako z obema omenjenima kot tudi z drugimi vedami. V želji po slovenski spravi je velika prizadevanja vložila v zbiranje slovenskega pesništva iz druge svetovne vojne.

Objavila je veliko število znanstvenih in strokovnih del ter znanstvenih monografij. Po COBISS-u osebna bibliografija Marije Stanonik za obdobje 1970 – 2018 šteje preko 1500 bibliografskih enot.

Prof. dr. **Leon Stefanija**, rojen v Ljubljani (1970), je profesor muzikologije na Filološki fakulteti Univerze v Ljubljani. Deluje kot predstojnik katedre za sistematično muzikologijo, med letoma 2008 in 2012 je bil predsednik Oddelka za muzikologijo. Njegov osrednji raziskovalni interes in področje poučevanja predstavlja epistemologija glasbenih raziskav, sociologija glasbe in zgodovina sodobne (predvsem slovenske) glasbe.

Dr **Lada Stevanović** (1974) rođena je u Zagrebu, školovala se u Beogradu i doktorirala u Ljubljani 2008. godine. Zaposlena je u Etnografskom institutu SANU u Beogradu. U istraživanjima kombinuje savremene antropološke teme i teme iz oblasti istorijske antropologije i antropologije antike, sa posebnim osvrtom na recepciju antike kao i na rodnu perspektivu i preispitivanje konstrukcije rodnih identiteta kroz sinhroniju i dijahroniju. Pored toga, proučava i nacionalni identitet, a pre svega načine na koji se konstruisalo jugoslovenstvo. Jedna je od osnivačica Centra za Jugoslovenske studije (CEJUS). Za monografiju *Laughing at the Funeral: Gender and Anthropology in the Greek Funerary Rite*, dobila je nagradu Etnografskog instituta SANU.

Dragomir Zupanc je rojen leta 1946 v Ljubljani. Osnovno šolo in gimnazijo je dokončal v Beogradu. Študiral je filmsko režijo in leta 1971 diplomiral v razredu profesorja Aleksandra Petrovića. Pisal je prispevke za revijo Student, urejal časopise F in Vidike, sodeloval pri Sineastu, Ekranu in objavljaj besedila v Politiki, Ninu in Danasu. Bil je eden od ustanoviteljev časopisa Fimograf. S slovenskega jezika je prevajal poezijo Tomaža Šalamuna in Toneta Svetine, prozo Marka Švabiča in radio drame Pavla Lužana. Za časopisa Student in Vidici je pritejal besedila iz Mladine in Tribune. Za otroški program RTS-a je posnel več filmov o Sloveniji, ki so bili predvajani v okviru oddaje Dvogled, zadnja leta pa v ko-/produkiji Društva Slovencev Sava v Beogradu ustvarja dokumentarne filme o znamenitih Slovencih (*Ena slovensko-srbska zgodba, Sita in rešeta mojstra Debeljaka, Himne in budnice Davorina Jenka* itd.) Od leta 1972 je član UFUS-a, kjer je bil tudi vodja strokovne tribune. V obdobju 1974–1977 je bil urednik filmskega programa v SKC, zatem 1985–1990 odgovorni urednik zabavnega programa RTV Črne Gore. Od leta 1996 je glavni režiser na RTS-u. Je član Akademije filmske umetnosti in znanosti. Živi in dela v Beogradu.